Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 2. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXXVI.

Wydany i rozesłany dnia 2. Sierpnia 1859.

130.
Verordnung des Justizministeriums vom 18. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVI. Stück, Nr. 130, ausgegeben am 19. Juli 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme derjenigen, in welchen die ungarisch-siebenbürgische Proceßordnung gilt, und der Militärgränze,

über die beschleunigte Einbringung der, durch öffentliche oder legalisirte Urkunden bewiesenen, dann der landtäflich, stadt- oder grundbüchlich einverleibten Forderungen, und über die Execution zur Sicherstellung während eines, in der Hauptsache anhängigen Processes.

Um die Einbringung der, durch öffentliche oder legalisirte Urkunden erwiesenen, dann aller landtäflich, stadt- oder grundbüchlich einverleibten Forderungen zu erleichtern, und das Verfahren bei der Execution zur Sicherstellung während eines, in der Hauptsache anhängigen Processes gehörig zu regeln, wird in Folge Allerhöchster Entschließung vom 12. Juli 1859 Nachstehendes verordnet:

§. 1.

Die mit der kaiserlichen Verordnung vom 21. Mai 1855, Nr. 95 des Reichs-Gesetz-Blattes *), erlassenen Bestimmungen über das beschleunigte Verfahren zur Einbringung der, auf Notariatsacten beruhenden Forderungen haben auch dann Anwendung zu finden, wenn über alle Thatsachen, wodurch die Forderung des Klägers gegen den Geklagten sowohl in der Hauptsache, als rücksichtlich der Nebengebühren rechtlich begründet ist, der Beweis durch, in Urschrift von unbedenklicher äußerer Form beigebrachte Urkunden der nachbezeichneten Gattungen hergestellt erscheint, nämlich:

a) durch gesetzmäßig ausgefertigte, im Inlande errichtete öffentliche Urkunden;
b) durch Privaturkunden, welche von einem inländischen Gerichte oder Notar legalisirt sind;
c) durch Urkunden, auf deren Grund die eingeklagte Forderung in einer Landtafel, oder einem Stadt- oder Grundbuche einverleibt erscheint, wenn gegen die gerichtliche Verordnung, in Folge deren die Einverleibung vor sich ging, weder ein Recurs anhängig, noch auch bücherlich angemerkt ist, daß die Post streitig sei.

Zugleich haben jedoch in dem Verfahren sowohl über Klagen wegen Forderungen der angeführten Art (lit. a, b, c) als über Klagen, welche sich auf Notariatsacte gründen, die nachstehenden Vorschriften zu gelten.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXVII. Stück, Nr. 124, Seite 325.

130.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18 Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, Nr. 130, wydana dnia 19. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy te, w których moc ma węgiersko - siedmiogrodzka procedura cywilna, tudzież Pogranicze Wojskowe,

o spieszniejszém ściągnieniu wierzytelności, udowodnionych dokumentami publicznemi lub legalizowanemi, tudzież wierzytelności, wcielonych do tabuli krajowéj, księgi miejskiéj lub gruntowéj

By ułatwić ściągnienie wierzytelności, publicznemi lub legalizowanemi dokumentami udowodnionych, tudzież wszelkich wierzytelności, wcielonych do tabuli krajowéj, księgi miejskiéj lub gruntowéj, oraz by należycie uregulować postępowanie przy exekucyi zabezpieczenia podczas wytoczonego w rzeczy głównéj procesu, rozporządza się w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 12. Lipca 1859, co następuje:

§. 1.

Postanowienia, wydane Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 21. Maja 1855, Nr. 95 Dziennika Praw Państwa*), o spieszniejszém postępowaniu celem ściągnienia wierzytelności, zasadzających się na aktach notaryalnych znajdują zastósowanie także i wtenczas, jeżeli względem wszelkich okoliczności, któremi wierzytelność powoda (oskarzyciela) przeciw oskarżonemu tak w rzeczy głównéj, jak względem należytości ubocznych prawnie uzasadniona jest, dowód przeprowadzonym się być wykazuje za pomocą dokumentów gatunków poniżéj wyszczególnionych, przedłożonych w oryginałach niewątpliwéj formy zewnętrznéj, jako to:

a) za pomocą prawnie wystawionych krajowych dokumentów publicznych;

b) za pomocą dokumentów prywatnych, legalizowanych przez sąd krajowy lub przez notaryusza;

c) za pomocą dokumentów, na podstawie których wierzytelność zaskarżona wcieloną jest do tabuli krajowéj lub księgi miejskiéj lub gruntowéj, jeżeli przeciw sądowemu rozporządzeniu, w skutek którego wcielenie nastąpiło, nie jest rekurs wytoczonym, ani tenże w księgach zanotowanym.

Zarazem atoli w postępowaniu tak co do skarg względem wierzytelności pomienionego rodzaju (lit. *a*, *b*, *c*) jak co do skarg, zasadzających się na aktach notaryalnych, moc mają przepisy następujące.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział pierwszy, Część XXVII, Nr. 124, stronica 325.

§. 2.

Zur Einbringung von Forderungen an Capital oder Zinsen, welchen die Einwendung der Verjährung entgegengesetzt werden könnte, findet die Erlassung eines Zahlungsbefehles nur dann Statt, wenn zugleich die Unterbrechung oder Hemmung der Verjährung durch Urkunden der angeführten Beschaffenheit dargethan wird.

§. 3.

Glaubt der Geklagte, daß der Zahlungsbefehl gegen ihn nicht hätte erlassen werden sollen, so hat er dagegen binnen acht Tagen bei dem Gerichte erster Instanz einzuschreiten, welches seine Eingabe, in soferne dieselbe nicht Umstände und Beweismittel enthält, welche in der Klage nicht vorgekommen sind, als Recurs zu behandeln und dem Oberlandesgerichte zur Entscheidung vorzulegen hat. Thatsachen und Beweismittel, durch welche der Geklagte den Nichtbestand der gestellten Forderung darthun zu können glaubt, hat derselbe in den Einwendungen gegen den Zahlungsbefehl anzubringen. In wieferne das Gericht erster Instanz in Folge derselben auf sein Ansuchen noch vor Entscheidung der Hauptsache von dem erlassenen Zahlungsbefehle selbst wieder abgehen könne, wird im §. 6 bestimmt. Ein gegen den Zahlungsbefehl ergriffener Recurs hat weder rücksichtlich der Verhandlung über die, gegen die Forderung etwa angebrachten Einwendungen, noch in Beziehung auf die Ertheilung der Execution bis zur Sicherstellung aufschiebende Wirkung.

Im Uebrigen bleiben die Bestimmungen der §§. 4 und 5 der Verordnung vom 21. Mai 1855, Nr. 95 des Reichs-Gesetz-Blattes, hinsichtlich der Erledigung der Klage und der Einwendungen gegen den Zahlungsbefehl, unverändert.

§. 4.

Die Execution zur Sicherstellung kann auf das Vermögen des Geklagten durch Pfändung und Schätzung oder Sequestration der gepfändeten beweglichen oder unbeweglichen Sachen geführt werden. Diese Executionsarten können auch gleichzeitig stattfinden, und sind selbst dann zulässig, wenn für die eingeklagte Forderung schon früher ein Pfand bestellt war, und die Unzulänglichkeit desselben glaubwürdig dargethan wird.

§. 5.

Die Execution zur Sicherstellung ist durch Bescheid ohne Vernehmung des Geklagten zu bewilligen.

Die gepfändeten Sachen werden nach Umständen in gerichtliche Verwahrung übernommen oder einem Dritten zur Aufbewahrung gegeben.

Der Kläger hat in Fällen, in welchen ein Sequester aufzustellen ist, denselben sogleich vorzuschlagen; das Gericht soll entweder diesen, oder wenn ihm dagegen Bedenken auffallen, nach eigener Wahl einen anderen Sequester bestellen und die getroffene Ver-

§. 2.

Celem ściągnienia wierzytelności w kapitale lub prowizyach, przeciw którym zarzut przedawnienia mógłby być uczyniony, miejsce mieć będzie wydanie nakazu zapłaty wtenczas tylko, jeżeli zarazem przerwa lub wstrzymanie przedawnienia wykazaném będzie dokumentami rodzaju wspomnionego.

§. 3.

Jeżeli oskarżony mniema, iż nakaz zapłaty przeciw niemu nie powinien by być wydany, wnieść ma przeciw temu w ciągu dni ośmiu do sądu piérwszéj instancyi podanie, który takowe, jeżeli nie mieści w sobie okoliczności i dowodów, w skardze nie zawartych, traktować ma jako rekurs i przedłożyć wyższemu sądowi krajowemu do rozstrzygnienia. Okoliczności i dowody, któremiby oskarżony nicość wierzytelności zaskarżonéj wykazać chciał, winien tenże wytoczyć w zarzutach przeciw nakazowi zapłaty. O ile sąd piérwszéj instancyi w skutek takowych na żądanie jego jeszcze przed rozstrzygnieniem rzeczy głównéj znowu odstąpić może od wydanego już nakazu zapłaty, o tém stanowi §. 6. Rekurs przeciw nakazowi zapłaty wytoczony nie ma skutku wstrzymującego ani co do rozprawy względem zarzutów, przeciw wierzytelności wniesionych, ani też co się tyczy udzielenia exekucyi na zabezpieczenie.

Zresztą postanowienia §§. 4 i 5 rozporządzenia z dnia 21. Maja 1855, Nr. 95 Dziennika Praw Państwa, względem rezolucyi skargi i zarzutów przeciw nakazowi zapłaty, zostają nienaruszone.

§. 4.

Exekucya na zabezpieczenie prowadzona być może na majątek zaskarżonego przez zajęcie i oszacowanie, lub sekwestracyę zajętych rzeczy ruchomych lub nieruchomych. Te exekucyi rodzaje także równocześnie mogą mieć miejsce, i są nawet i wtenczas przypuszczalne, jeżeli względem zaskarżonéj wierzytelności już pierwéj zastaw był ustanowiony, a niedostateczność onegoż wierzytelnie wykazaną jest.

§. 5.

Exekucya na zabezpieczenie pozwoloną być ma przez rezolucyę bez wysłuchania zaskarżonego.

Rzeczy zajęte będą wedle okoliczności albo w sądowe zachowanie wzięte, albo trzeciéj osobie do zachowania oddane.

Powód (oskarzyciel) w przypadkach, w których sekwestrator ma być ustanowiony, natychmiast go zaproponować winien; sąd ustanowi albo tegoż samego, albo jeżeli przeciw temu trudności zachodzą wedle własnego wyboru innego sekwestratora,

fügung beiden Theilen bekannt geben. Werden gegen den benannten Sequester Einwendungen angebracht, so hat das Gericht nach Vernehmung beider Parteien darüber zu entscheiden.

§. 6.

Beweiset der Geklagte durch Urkunden von derjenigen Beschaffenheit, wie solche zur Erwirkung eines Zahlungsbefehles nothwendig sind, daß die Forderung des Klägers an ihn entweder gänzlich oder theilweise nicht zu Recht bestehe, so ist auf sein Ansuchen sogleich die gänzliche oder theilweise Einstellung der Execution zu verfügen. Wenn aber bewiesen wird, daß die Execution in größerem Umfange bewilliget oder vorgenommen worden ist, als zur vollständigen Sicherstellung der eingeklagten Forderung sammt Zinsen nothwendig war, so kann um die Beschränkung der Execution angesucht werden.

Hierüber ist sogleich eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit anzuordnen, und sodann durch Bescheid zu erkennen.

§. 7.

Dem Geklagten steht jederzeit frei, einen zur Deckung der angesprochenen Forderung sammt Zinsen nöthigen Betrag in baarem Gelde oder in, auf der Börse notirten Staats- und Werthpapieren zu Gericht zu erlegen, worauf es sogleich von der Execution zur Sicherstellung nach Maßgabe des geleisteten Erlages abzukommen hat. Derlei Papiere sind als Sicherstellung nur in soweit anzunehmen, als durch ihren am Tage des Erlages aus einem ämtlichen Blatte bekannten Courswerth die eingeklagte Forderung sammt Zinsen nach §. 1374 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches sichergestellt erscheint.

Jede nach diesen Bestimmungen erlegte Sache, ist von der Zeit ihres Erlages an, als ein für die eingeklagte Forderung gerichtlich bestelltes Pfand anzusehen.

§. 8.

Sind zur Abwendung eines Nachtheiles oder aber zur Erzielung eines Vortheiles bei, in Verwahrung genommenen Sachen, Vorkehrungen nothwendig oder nützlich, so können sie auf Begehren des einen oder anderen Streittheiles mit Zustimmung des Gegners verfügt werden.

Im Falle eines Streites darüber, hat das Gericht mit thunlichster Berücksichtigung der Rechte des Eigenthümers durch Bescheid zu erkennen.

In besonders dringenden Fällen kann über das Ansuchen eines Streittheiles auch ohne Vernehmung des Gegners die erforderliche Verfügung getroffen werden.

§. 9.

Wird gegen eine der, in diesem Verfahren ergangenen Verfügungen, der Recurs ergriffen, so muß derselbe bei dem Gerichte erster Instanz schriftlich überreicht oder mündlich angebracht werden.

i ogłosi obu stronom zarządzenie swoje. Jeżeliby przeciw mianowanemu sekwestratorowi zarzuty czyniono, sąd po wysłuchaniu obu stron takowe rozstrzygnąć ma.

§. 6.

Jeżeli zaskarżony udowodni dokumentami takiego rodzaju, jakie do pozyskania nakazu zapłaty potrzebne są, iż pretensya powoda (oskarzyciela) przeciw niemu nie istnieje prawnie ani w całości ani w części, natedy na jego prośbę natychmiast zarządzone być ma zupełne albo częściowe wstrzymanie exekucyi. Jeżeli zaś udowodnioném będzie, iż exekucya w większéj objętości dozwoloną lub przedsięwziętą jest, jak to do zupełnego zabezpieczenia zaskarżonéj wierzytelności wraz z prowizyami potrzebném było, natedy o ograniczenie exekucyi upraszać można.

W téj mierze natychmiast termin na jak najkrótszy czas ustanowić, a przedmiot przez rezolucyę rozstrzygnąć należy.

§. 7.

Zaskarżony może każdego czasu, złożyć w sądzie kwotę potrzebną do pokrycia żądanéj wierzytelności wraz z prowizyami w gotówce lub w papiérach rządowych i wartości na giełdzie notowanych, przez co natychmiast od exekucyi na zabezpieczenie w miarę złożenia odstąpić się winno. Papiéry rzeczone na zabezpieczenie o tyle tylko przyjęte być mają, o ile zaskarżona wierzytelność wraz z prowizyami przez ich wartość kursową, wiadomą w dniu złożenia z dziennika urzędowego, wedle §. 1374 powszechnéj księgi ustaw cywilnych zabezpieczoną jest.

Wszelka wedle tychże postanowień złożona rzecz, od chwili złożenia uważaną być ma jako zastaw sądownie ustanowiony względem wierzytelności zaskarżonéj.

§. 8.

Jeżeli dla odwrócenia szkody lub osiągnienia korzyści przy rzeczach w zachowanie wziętych, środki zaradcze są potrzebne lub pożyteczne, wówczas takowe zarządzone być mogą na żądanie téj lub owéj strony z przyzwoleniem przeciwnika.

W razie sporu w téj mierze, sąd go z wszelkiém uwzględnieniem praw właściciela przez rezolucyę rozstrzygnąć ma.

W przypadkach naglących może na żądanie któréjbądź strony nawet bez wysłuchania przeciwnika nastąpić potrzebne zarządzenie.

§. 9.

Jeżeli przeciw któremu z Rozporządzeń, w niniejszém postępowaniu wydanych rekurs będzie wytoczony, musi takowy w sądzie pierwszéj instancyi na piśmie lub ustnie być podany.

Bei Vorlage des Recurses an das höhere Gericht ist dem Gegner des Recurrenten eine Rubrik des Recurses oder des aufgenommenen Protokolles zuzustellen.

In dem Recurse dürfen solche Umstände und Beweismittel, welche in erster Instanz nicht vorgekommen sind, nur dann angeführt werden, wenn die Erledigung ohne Einvernehmung des Recurrenten auf einseitiges Ansuchen des Gegners (§§. 6, 8) erflossen ist.

§. 10.

Recurse müssen binnen acht Tagen nach Zustellung der Erledigung, gegen welche sie gerichtet sind, angebracht werden. Recurse, welche nach Ablauf dieser Frist angebracht werden, hat das Gericht erster Instanz von Amtswegen schriftlich zurückzuweisen.

In diese Frist sind die Tage des Postenlaufes nicht einzurechnen

§. 11.

Der Vollzug der bewilligten Execution wird durch den dagegen ergriffenen Recurs nicht gehemmt.

§. 12.

Die in den §§. 4, 5, 6, Absatz 2, dann 7, 8 und 11 enthaltenen Vorschriften finden auch in allen übrigen Fällen Anwendung, in welchen durch die Gerichtsordnung während der Dauer eines anhängigen Processes die Execution zur Sicherstellung als provisorische Vorkehrung bis zur rechtskräftigen Entscheidung der Hauptsache zulässig erklärt ist. An den für das Wechselverfahren bestehenden Vorschriften wird dadurch nichts geändert.

Graf **Nádasdy** m. p.

131.

Verordnung des Justizministeriums vom 18. Juli 1859,

wirksam für alle Kronländer, in welchen die ungarisch-siebenburgische Civilproceß-Ordnung gilt,

über die beschleunigte Einbringung der, durch öffentliche oder legalisirte Urkunden bewiesenen, dann der, in ein nach der Verordnung vom 15. December 1855, Nr. 222 des Reichs-Gesetz-Blattes, geführtes Grundbuchsprotokoll einverleibten Forderungen und über die Execution zur Sicherstellung während eines, in der Hauptsache anhängigen Processes.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVI. Stück, Nr. 131, ausgegeben am 19. Juli 1859

Przy wytoczeniu rekursu do Wyższego Sądu, dostawić należy przeciwnikowi rekurenta rubrum rekursu lub protokółu spisanego.

W rekursie okoliczności i dowody, które w pierwszéj instancyi nie były wniesione, wtenczas tylko mogą być wymienione, jeżeli rezolucyja bez wysłuchania rekurenta wydaną została na jednostronne żądanie przeciwnika (§§. 6, 8).

§. 10.

Rekursa wniesione być winny w ciągu dni ośmiu po doręczeniu rezolucyi, przeciw któréj wystósowane były. Rekursa, wniesione po upływie czasu tego, sąd piérwszéj instancyi z urzędu na piśmie odrzucić powinien.

Do tego terminu nie będą policzone dni biegu poczty.

§. 11.

Wykonanie dozwolonéj exekucyi przez rekurs, przeciw niéj wytoczony, nie będzie wstrzymany.

§. 12.

Przepisy, zawarte w §§. 4, 5, 6, ustępie 2, tudzież 7, 8 i 11 znajdują zastósowanie także i we wszystkich innych przypadkach, w których procedura sądowa w ciągu wytoczonego procesu przypuszcza exekucyję na zabezpieczenie jako środek prowizoryczny aż do chwili prawomocnego rozstrzygnienia rzeczy głównéj. W przepisach postępowania wexlowego, niniejszém się nic nie zmienia.

Hrabia **Nàdasdy** m. p.

131.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18. Lipca 1859,

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, w których moc ma Węgiersko-Siedmiogrodzka procedura cywilna,

o spieszniejszém ściągnieniu wierzytelności, udowodnionych dokumentami publicznemi lub legalizowanemi, tudzież wierzytelności, wcielonych do protokółu księgi gruntowéj, prowadzonéj wedle Rozporządzenia z dnia 15. Grudnia 1855 r., Nr. 222 Dziennika Praw Państwa, jako też o exekucyi na zabezpieczenie w ciągu procesu, w głównéj rzeczy wytoczonego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, N. 131, wydaną dnia 19. Lipca 1859.

132.
Verordnung des Justizministeriums vom 18. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVI. Stück, Nr. 132, ausgegeben am 19. Juli 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

über das Verfahren bei Durchführung des, in den Artikeln 25 und 29 der Wechselordnung gegründeten Rechtes auf Sicherstellung.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 12. Juli 1859 wird zur Regelung des Verfahrens bei Durchführung des, in den Artikeln 25 und 29 der allgemeinen Wechselordnung vom 25. Jänner 1850, Nr. 51 des Reichs-Gesetz-Blattes, gegründeten Rechtes, Sicherstellung zu fordern, für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, verordnet:

§. 1.

Verlangt der Wechselgläubiger in den Fällen der Artikel 25 und 29 der allgemeinen Wechselordnung die Erlassung eines Sicherstellungsbefehles, so ist, wenn in der Klage der Originalprotest beigebracht, und in den Fällen des Artikels 29 auch die, ein solches Begehren begründende Thatsache durch glaubwürdige Urkunden bewiesen wird, dem Geklagten ohne vorläufige Vernehmung desselben unter Androhung wechselrechtlicher Execution aufzutragen, daß er binnen drei Tagen Sicherstellung zu leisten habe

§. 2.

Gegen diesen Auftrag hat der Geklagte binnen drei Tagen alle seine Einwendungen bei Gericht anzubringen. Der Lauf dieser Frist beginnt von dem Tage nach Zustellung des gerichtlichen Auftrages; in dieselbe sind jedoch die Tage, während welcher die angebrachten Einwendungen auf der Post gelaufen sind, nicht einzurechnen.

Hierüber ist eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen.

Gegen den bewilligten Sicherstellungsbefehl findet kein Recurs Statt.

§. 3.

Sind gegen den Sicherstellungsbefehl binnen der festgesetzten Frist keine Einwendungen überreicht worden, so ist der Kläger, wenn nicht durch Uebereinkunft der Parteien eine andere Art der Sicherstellung bestimmt wird (Art. 25 der Wechselordnung), berechtigt, sich zur Erlangung des baaren gerichtlichen Erlages des Forderungsbetrages aller in dem Wechselverfahren gestatteten Executionsmittel zu bedienen.

132.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, Nr. 132, wydana dnia 19. Lipca 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o postępowaniu w wykonaniu prawa zabezpieczenia, uzasadnionego w artykułach 25 i 29 ustawy wexlowéj.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 12. Lipca 1859 r. celem uregulowania postępowania w przeprowadzeniu prawa zabezpieczenia, uzasadnionego w artykułach 25 i 29 powszechnéj ustawy wexlowéj z dnia 25. Stycznia 1850 r., Nr. 51 Dziennika Praw Państwa, rozporządza się dla całéj Monarchii, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego, jak następuje:

§. 1.

Jeżeli wierzyciel wexlowy w przypadkach artykułów 25 i 29 powszechnéj ustawy wexlowéj, żąda wydania nakazu zabezpieczenia, wówczas, jeżeli do skargi protest oryginalny jest załączony, a w przypadkach artykułu 29 dokumentami wiarygodnemi okoliczność, żądanie takowe uzasadniająca, udowodniona, zaskarżonemu bez uprzedniego wysłuchania jego pod zagrożeniem wexlowéj exekucyi nakazać należy, ażeby w ciągu dni trzech zabezpieczenie dał.

§. 2.

Przeciw nakazowi takowemu oskarżony w trzech dniach wnieść ma do sądu wszelkie zarzuty swoje. Ciąg terminu tego zaczyna się z dniem po doręczeniu sądowego nakazu; do tego nie będą atoli dni policzone, w których wniesione zarzuty na poczcie w biegu się znajdowały.

W tym przedmiocie termin na jak najkrótszy czas do rozprawy wedle prawa wexlowego ma być zarządzony.

Przeciw dozwolonemu nakazowi zabezpieczenia rekurs nie ma miejsca.

§. 3.

Jeżeli przeciw nakazowi zabezpieczenia w ciągu terminu ustanowionego nie wniesiono żadnych zarzutów, wówczas powód (oskarżyciel), jeżeli strony nie zgodziły się na inny sposób zabezpieczenia (Art. 25 ustawy wexlowéj), prawo mieć będzie użyć wszelkich środków exekucyjnych dozwolonych w postępowaniu wexlowém, celem osiągnienia gotowego sądowego złożenia kwoty wierzytelności.

Sind jedoch von dem Geklagten in gehöriger Zeit Einwendungen angebracht worden, so ist dem Kläger zwar ungeachtet dieser anhängigen Verhandlung nach Ablauf der im §. 2 bestimmten Frist als provisorische Vorkehrung die Pfändung und Schätzung oder Sequestration zu bewilligen, alle weiteren Executionsschritte haben aber bis zur rechtskräftigen Entscheidung des Processes auf sich zu beruhen.

§. 4.

Nach geschlossener Verhandlung ist durch Urtheil zu erkennen, ob es bei dem Sicherstellungsbefehle zu bleiben, oder ob und in wieferne es davon abzukommen habe.

§. 5.

Wird in der Klage zur Ausführung des Begehrens um Sicherstellung nur die Einleitung des wechselrechtlichen Verfahrens verlangt, oder kann dem in derselben gestellten Begehren um Erlassung des Sicherstellungsbefehles wegen eines Mangels in den beigebrachten Behelfen nicht stattgegeben werden, so ist über die Klage eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen.

Nach geschlossener Verhandlung ist über das in der Klage gestellte Begehren durch Urtheil zu erkennen.

Während der Verhandlung kann dem Kläger, wenn von dem Geklagten Einwendungen vorgebracht werden, welche die Anordnung einer Beweisführung oder die Erstreckung der Verhandlung nothwendig machen, als provisorische Vorkehrung die Pfändung und Schätzung oder Sequestration bewilliget werden. Dieses Gesuch findet jedoch nicht Statt, wenn die Erstreckung der Tagsatzung wegen eines von Seite des Klägers eingetretenen Hindernisses erfolgt ist, oder wenn zur Begründung der Klage nöthige Urkunden bei der Tagsatzung nicht im Originale vorgewiesen werden.

§. 6.

Wenn das Erkenntniß, daß es bei dem, nach §. 1 erlassenen Sicherstellungsbefehle zu bleiben habe, oder eine nach §. 5 ertheilte Bewilligung der Execution zur Sicherstellung von der zweiten Instanz ganz oder theilweise abgeändert wird, aber vor der Zustellung der Entscheidung zweiter Instanz bereits eine Sicherstellung erfolgt sein sollte, so bleibt es dabei so lange, bis die Entscheidung der zweiten Instanz rechtskräftig, oder die Entscheidung des obersten Gerichtshofes bekannt gemacht wird.

§. 7.

In soferne durch diese Verordnung keine besonderen Vorschriften ertheilt werden, sind auch bei Durchführung des, in den Artikeln 25 und 29 der allgemeinen Wechsel-

Jeżeli zaś zaskarżony w czasie należytym wniósł zarzuty, wówczas powodowi (oskarżycielowi) wprawdzie mimo téj wytoczonéj rozprawy po upływie terminu w §. 2 wyznaczonego, dozwolone będzie zajęcie i oszacowanie lub sekwestracyja jako prowizoryczny środek zaradczy, wszelkie zaś inne środki exekucyjne wstrzymane będą aż do chwili prawomocnego rozstrzygnienia procesu.

§. 4.

Po zamknięciu rozprawy przez wyrok rozstrzygnąć należy, czy nakaz zabezpieczenia utrzymanym być ma, lub czy i jak dalece od tego odstąpić można.

§. 5.

Jeżeli w skardze dla przeprowadzenia żądania zabezpieczenia, proszono tylko o wyprowadzenie postępowania wexlowego, albo jeżeli żądaniu w skardze, wyrażonemu o wydanie nakazu zabezpieczenia dla braku w przedłożonych alegatach zadosyć uczynioném być nie może, w ówczas w skutek skargi zarządzonym być ma termin na jak najkrótszy czas do rozprawy wedle prawa wexlowego.

Po zamknięciu rozprawy, żądanie w skardze wyrażone wyrokiem, ma być rozstrzygnięte.

Podczas rozprawy może powodowi (oskarżycielowi) dozwolone być zajęcie i oszacowanie lub sekwestracyja, jako prowizoryczny środek zaradczy, jeżeliby oskarżony przedłożył zarzuty, któreby koniecznie wymagały wyprowadzenia dowodów lub odroczenia rozprawy. Prośba ta atoli nie ma miejsca, jeżeli odroczenie terminu nastąpiło z powodu przeszkody, zaszłéj ze strony powoda (oskarżyciela), albo jeżeli nie przedłożono w terminie dokumentów oryginalnych, potrzebnych do uzasadnienia skargi.

§. 6.

Jeżeliby wyrok, w skutek którego utrzymanym być ma nakaz zabezpieczenia, wydany wedle §. 1, lub téż udzielone wedle §. 5 dozwolenie exekucyi na zabezpieczenie, przez drugą instancyją zupełnie albo częściowo było zmienioném, lecz przed doręczeniem rozstrzygnienia drugiéj instancyi już zabezpieczenie daném było, wówczas to tak długo utrzymaném będzie, dopóki wyrok drugiéj instancyi nie jest prawomocnym, lub rozstrzygnienie Najwyższego Sądu ogłoszoném.

§. 7.

O ile niniejszém Rozporządzeniem nie są wydane przepisy osobne, przestrzegane być winny także i w przeprowadzeniu prawa zabezpieczenia, uzasa-

ordnung gegründeten Rechtes, eine Sicherstellung zu fordern, die Bestimmungen der Verordnung vom 25. Jänner 1850, Nr. 52 des Reichs-Gesetz-Blattes, im lombardisch-venetianischen Königreiche aber jene der Verordnung vom 31. März 1850, Nr. 125 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu beobachten.

§. 8.

Durch die Verhandlung über das Begehren um Sicherstellung sind Einwendungen gegen die wegen Zahlung des nämlichen Wechsels später angebrachte Klage nicht ausgeschlossen.

Graf **Nádasdy** m. p.

dnionego w artykułach 25 i 29 powszechnéj ustawy wexlowéj, Postanowienia Rozporządzenia z dnia 25. Stycznia 1850 r., Nr. 52 Dziennika Praw Państwa, w Królestwie Lombardzko-Weneckiém zaś one Rozporządzenia z dnia 31. Marca 1850 r., Nr. 125 Dziennika Praw Państwa.

§. 8.

Przez rozprawę względem żądania zabezpieczenia, nie są wyłączone zarzuty przeciw skardze, względem zapłaty tego samego wekslu późniéj wniesione.

Hrabia **Nádasdy** m. p.